

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

Харківський національний університет внутрішніх справ

Сумська філія

Кафедра юридичних дисциплін

ТЕКСТ ЛЕКЦІЇ

**навчальної дисципліни «Сучасні проблеми адміністративного
права та процесу»**

**обов'язкових компонент
освітньої програми другого(магістерського) рівня вищої освіти**

081 Право (правозастосування)

за темою: «Реєстраційні та дозвільні провадження»

Харків 2022

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 25.08.2022 № 8

СХВАЛЕНО

Вченою радою Сумської філії
ХНУВС
Протокол від 21.08.2022 № 7

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної
ради
ХНУВС з юридичних дисциплін
Протокол від 25.08.2022 № 4

Розглянуто на засіданні кафедри юридичних дисциплін Сумської філії
ХНУВС (протокол № 1 від 21.08.2022)

Розробники: доцент кафедри юридичних дисциплін Сумської філії
ХНУВС, к.ю.н., доцент Маркова О. О.

Рецензенти:

1. Завідувач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського
національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних
наук, доцент Панасюк О. В.

План лекції:

1. Реєстраційні провадження.

2. Дозвільні провадження.

Література:

1. Галуцько В., Діхтієвський П., Кузьменко О., Стеценко С. Адміністративне право України. Повний курс: підручник. Харків, 2018. 466 с.
2. Ківалов С. В. Курс адміністративного процесуального права України : підручник. Загальна частина. О. : Фенікс, 2014. 342 с.
3. Битяк Ю. П., Гаращук В. М., Зуй В. В Адміністративне право : підручник. Х. : Право, 2013. 656 с.
4. Кузьменко О.В., Гуржій Т.О. Адміністративно-процесуальне право України: підручник. К.: Атіка, 2007. 416 с.
5. Бевзенко В.М. Адміністративні суди України: Навчальний посібник. К.: Алерта; КНТ, 2006. 271 с.
6. Комзюк А.Т., Бевзенко В.М., Мельник Р.С. Адміністративний процес України: навчальний посібник. Київ: Прецедент, 2007. 613 с.
7. Посібник з основ адміністративного судочинства (для юридичних факультетів та юридичних клінік). К., 2006. 126.
8. Мельник Р.С. Адміністративне право України (у схемах та коментарях): навч.посіб. Київ: Юрінком Інтер ; Буква Закону, 2018. 344 с.
9. Картузова І.О. Адміністративне процесуальне право України : навч.- метод. посіб. / К. : Фенікс, 2016. 400 с.
10. Писаренко Н.Б. Адміністративне судочинство : навч. посіб. Х. : Право, 2016. 312 с.
11. Мінка Т.П., Алфьоров С.М., Миронюк Р.В. Адміністративне процесуальне право: навч.посіб. Х.:Право, 2013. 352 с.
12. Коломоець Т.О., Колпаков В.К. Адміністративне право України: словник термінів. К.: Ін Юре, 2014. 520 с.
13. Кісіль З. Р., Кісіль Р. В. Адміністративне право: навч. посіб. К. Алерта; ЦУЛ, 2011. 696 с.
14. Нечитайло О.М. Адміністративне судочинство України: теорія та практика : монографія. К. : Компанія "ВАІТЕ", 2015. 288 с.
15. Ліпкан В. А. Сутність та порядок вирішення службових спорів : 50 монографія. К. : Вид. Ліпкан О.С., 2017. 312 с.
16. Педько Ю.С. Становлення адміністративної юстиції в Україні: монографія. К.: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2003. 208 с.
17. Посібник з основ адміністративного судочинства (для юридичних факультетів та юридичних клінік). К., 2006. 126.

1. Важливе місце серед неюрисдикційних адміністративних проваджень посідають реєстраційні провадження. Реєстраційне провадження – це регламентована адміністративно-процесуальними нормами діяльність уповноважених органів

публічної адміністрації, в ході якої вирішуються питання про офіційне визнання законності правових актів; законності дій юридичних та фізичних осіб; наділення суб'єктів права відповідними правами та обов'язками. А також про облік або фіксацію юридичних фактів шляхом закріплення їх у реєстраційних документах. Можна виділити кілька груп реєстраційних проваджень. Частина з них пов'язана з реєстрацією певних фактів. Прикладом можуть бути провадження з реєстрації актів цивільного стану (фактів народження, смерті, одруження, розірвання шлюбу) і видачі громадянам відповідних посвідчень, а також провадження з реєстрації колективних договорів і угод. Значна частина проваджень пов'язана з реєстрацією певних суб'єктів.

Зокрема, до них належать:

- державна реєстрація суб'єктів підприємницької діяльності; - реєстрація комерційних банків; - реєстрація місцевих об'єднань громадян, органів територіальної самоорганізації населення; - реєстрація об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, реєстрація житлово-будівельних і гаражних кооперативів; - державна реєстрація друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств; - реєстрація адвокатських об'єднань і т. ін. Окремі реєстраційні провадження пов'язані з реєстрацією певних об'єктів. Наприклад, можна виділити такі: - реєстрація відповідно до закону об'єктів нерухомого майна; - реєстрація автотранспортних засобів; - реєстрація цивільних повітряних суден, аеродромів, аеропортів і присвоєння повітряним судам, внесеним до державного реєстру, державних і реєстраційних розпізнавальних знаків; - реєстрація річкових і морських суден під прапором України і т. ін. У відповідних випадках здійснюється реєстрація певних прав, зокрема, права власності, використання землі й договорів оренди землі. До числа реєстраційно-дозвільних проваджень можна віднести провадження з легалізації, а також провадження з нострифікації (визнання актів) і установа ввірогідності актів. Наприклад, провадження з нострифікації дипломів і атестатів, виданих громадянам України в інших країнах, а також провадження з встановлення ввірогідності сертифікатів про походження товарів з України/

Зупинимося докладніше на окремих, найбільш поширених, реєстраційних провадженнях. Провадження з легалізації громадських об'єднань. Легалізація (офіційне визнання) громадських об'єднань здійснюється шляхом їхньої реєстрації або повідомлення про заснування. Відповідно до ч. 2 ст. 12 Закону України «Про громадські об'єднання», реєстрація громадського об'єднання здійснюється органами виконавчої влади, на які відповідно до законодавства покладені повноваження з питань реєстрації громадських об'єднань, за місцезнаходженням громадського об'єднання. Такими структурами є реєстраційні служби міських, районних і районних у містах управлінь юстиції. Після проведення установчих зборів у керівника або відповідальної за реєстрацію громадського об'єднання особи є 60 днів, щоб подати необхідні документи для реєстрації до уповноваженого органу з питань реєстрації. За результатами розгляду заяви про реєстрацію змін приймається у термін, передбачений для розгляду заяви про реєстрацію об'єднання громадян, рішення про реєстрацію змін з виконанням відповідної позначки на титульному аркуші статуту (положення) або про відмову в їх реєстрації.

Провадження по державній реєстрації договорів оренди землі. Оренда землі - це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для проведення підприємницької та інших видів діяльності. Об'єктами оренди є земельні ділянки, що перебувають у власності громадян, юридичних осіб, комунальній або державній власності. Договір оренди землі - це договір, за яким орендодавець зобов'язаний за плату передати орендареві

земельну ділянку у володіння і користування на певний строк, а орендар зобов'язаний використовувати земельну ділянку відповідно до умов договору та вимог земельного законодавства. Відповідно до Конституції України, Цивільного та Земельного кодексу України, Законів України «Про оренду землі», «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (далі – Закон) право оренди земельної ділянки підлягає обов'язковій державній реєстрації. Право оренди земельної ділянки є похідним і реєструється після державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку (наявність у власника державного акта чи свідоцтва про право власності), крім випадків, передбачених статтею 4-1 Закону. Право оренди земельної ділянки, що виникло до набрання чинності Законом, визнається дійсним у разі відсутності його державної реєстрації передбаченої Законом за умови, якщо така реєстрація була проведена відповідно до законодавства, що діяло на момент його виникнення, або якщо на момент виникнення прав та їх обтяжень діяло законодавство, що не передбачало обов'язкової реєстрації таких прав та їх обтяжень.

67 Державна реєстрація речових прав на нерухоме майно (далі – державна реєстрація прав) – офіційне визнання і підтвердження державою фактів виникнення, переходу або припинення прав на нерухоме майно, обтяження таких прав шляхом внесення відповідного запису до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно. Підставами для державної реєстрації права оренди земельної ділянки сільськогосподарського призначення є договір оренди землі, укладений у порядку, встановленому Законом України «Про оренду землі». Державна реєстрація права оренди на земельну ділянку, як повідомлялось вище, проводиться лише після державної реєстрації права власності на неї, або одночасно з державною реєстрацією права власності та права оренди земельної ділянки. Державна реєстрація речових прав на земельну ділянку, право власності на яку зареєстроване до 1 січня 2013 року відповідно до законодавства, що діяло на момент його виникнення, та не зареєстроване у Державному реєстрі прав, проводиться у спеціальному розділі зазначеного Реєстру. Для проведення державної реєстрації права оренди земельної ділянки до реєстраційної служби подається заява про державну реєстрацію прав та їх обтяжень у паперовій формі та оригінали документів, необхідних для державної реєстрації прав та їх обтяжень, їх копії, засвідчені в установленому порядку, а саме:

- копія документа, що посвідчує особу заявника;
- копія реєстраційного номера облікової картки платника податку згідно з Держаним реєстром фізичних осіб – платників податків (крім випадків, коли особа через свої релігійні або інші переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку, офіційно повідомила про це відповідні органи державної влади та має відмітку в паспорті громадянина України);
- документ, що підтверджує внесення плати за надання витягу з Державного реєстру прав та документ про сплату державного мита (крім випадків, коли особа звільнена від сплати державного мита);

68 - документи, що підтверджують виникнення, перехід або припинення права оренди земельної ділянки (договір оренди). У разі, коли в документах, що підтверджують виникнення, перехід та припинення речових прав на земельну ділянку, відсутні відомості про її кадастровий номер, заявник, крім документа, що підтверджує виникнення, перехід та припинення речових прав на нерухоме майно, подає витяг з Державного земельного кадастру про таку земельну ділянку;

- у разі подання заяви уповноваженою особою така особа подає документ, що посвідчує її особу, копію документа, що підтверджує її повноваження; якщо уповноважена особа діє від імені фізичної особи — копію документа, що посвідчує особу, яку вона представляє, копію реєстраційного номера облікової картки платника податку такої фізичної особи, крім випадків, коли фізична особа через свої релігійні або інші

переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку, офіційно повідомила про це відповідні органи державної влади та має відмітку в паспорті громадянина України. Державна реєстрація права оренди на земельну ділянку проводиться у строк, що не перевищує п'яти робочих днів з дня надходження до реєстраційної служби заяви про таку реєстрацію. Проведення по реєстрації адвокатських об'єднань. Відповідно до ст. 15 Закону України «Про Адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокатське об'єднання є юридичною особою, створеною шляхом об'єднання двох або більше адвокатів (учасників), і діє на підставі статуту. Державна реєстрація адвокатського об'єднання здійснюється в порядку, встановленому Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців", з урахуванням особливостей, передбачених Законом. Особливістю адвокатських об'єднань є те, що вони створюються адвокатами не з метою реалізації власних прав, свобод та інтересів чи одержання прибутку, а для виконання обов'язків, покладених на них державою. Адвокатське об'єднання є юридичною особою, створеною шляхом об'єднання двох або більше адвокатів (учасників), і діє на підставі статуту. 69 Для державної реєстрації створення адвокатського об'єднання, подаються такі документи: 1) заява про державну реєстрацію створення юридичної особи. 2) заява про обрання юридичною особою спрощеної системи оподаткування та/або реєстраційна заява про добровільну реєстрацію як платника податку на додану вартість, та/або заява про включення до Реєстру неприбуткових установ та організацій за формами, затвердженими відповідно до законодавства, - за бажанням заявника; 2 -1) примірник оригіналу (нотаріально засвідчену копію) рішення засновників, а у випадках, передбачених законом, - рішення відповідного державного органу, про створення юридичної особи; 3) відомості про керівні органи адвокатського формування (ім'я, дата народження керівника, членів інших керівних органів, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), посада, контактний номер телефону та інші засоби зв'язку), відомості про особу (осіб), яка має право представляти адвокатське формування для здійснення реєстраційних дій (ім'я, дата народження, контактний номер телефону та інші засоби зв'язку) 4) документ про сплату адміністративного збору - у випадках Адвокатське об'єднання має самостійний баланс, може відкривати рахунки у банках, мати печатку, штампи і бланки із своїм найменуванням. Про створення, реорганізацію або ліквідацію адвокатського об'єднання, зміну складу його учасників адвокатське об'єднання протягом трьох днів з дня внесення відповідних відомостей до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців письмово повідомляє відповідну раду адвокатів регіону/

2. Такий вид адміністративного провадження, як дозвільне провадження, спрямований на впорядкування відносин, пов'язаних із об'єктами, обіг яких має певні обмеження й на використання яких потрібний спеціальний дозвіл, що видають компетентні органи. Серед дозвільних проваджень доцільно виділити провадження щодо видачі дозволів (у тому числі узгодження) на заняття певною діяльністю. До них, зокрема, належать: - видача посвідчень про право на заняття нотаріальною діяльністю; - дозвіл на спеціальне використання природних ресурсів місцевого значення; - дозвіл на вивіз з території України документів Національного архівного фонду з метою тимчасового їхнього експонування або реставрації; - дозвіл на виконання міжнародних польотів цивільних повітряних суден в аеропорти України або з аеропортів України; - дозвіл на проведення підривних робіт і виготовлення непромислових вибухових речовин на місцях; - дозвіл на право управління транспортними засобами і видача свідоцтв про право управління цими засобами; -

дозвіл на діяльність інвестиційних фондів та інвестиційних компаній; - дозвіл на діяльність з випуску й обороту цінних паперів; - узгодження проектів конструкцій транспортних засобів у частині дотримання вимог забезпечення безпеки дорожнього руху; - узгодження технічних умов щодо розробки нової автомобільної техніки, а також технічних засобів, що використовуються для обслуговування і ремонту автотранспортних засобів; - узгодження лімітів на використання природних ресурсів загальнодержавного значення; - затвердження технічних умов, технологічних інструкцій і рецептур виробництва спирту етилового, горілки, лікєро-горілочаних виробів, що є 72 обов'язковими для підприємств усіх форм власності, які виготовляють зазначену продукцію; - дозвіл щодо надання в користування мисливських угідь; - організація промислового вилову риби, інших водних живих ресурсів, а також аматорського і спортивного рибальства. Можна також виділити значне число проваджень, пов'язаних з видачею ліцензій на певний вид діяльності. Це, наприклад, ліцензії на: - пошук (розвідку) і експлуатацію родовищ корисних копалин; - провадження, ремонт і реалізацію спортивної, мисливської вогнепальної зброї і боєприпасів до неї, а також холодної зброї, пневматичної зброї калібру більше 4,5 мм і швидкістю польоту кулі понад 100 м/сек; створення і утримання стрілецьких тирів, стрільбищ, мисливських стендів; - виготовлення й оптову реалізацію лікарських препаратів; - виготовлення і реалізацію особливо небезпечних хімічних засобів відповідно до переліку, визначеного Кабінетом Міністрів України; - вилов дорожніх металів і дорожніх каменів; - оптову та роздрібну торгівлю спиртом етиловим, алкогольними напоями і тютюновими виробами; - ветеринарну практику; - медичну практику; - юридичну практику; - судово-експертну діяльність; - страхову діяльність. Можна виділити також провадження, пов'язані з видачею дозволів на певні об'єкти й операції з ними: - на придбання, збереження, носіння і перевезення зброї, боєприпасів, вибухових речовин і матеріалів, інших предметів і речовин, щодо збереження і використання яких установлені спеціальні правила; - на рух транспортних засобів із великогабаритними, великоваговими, небезпечними вантажами; - на придбання вибухових матеріалів підприємствами й організаціями. 73 В окремих випадках провадження пов'язане з одержанням дозволу на проведення окремих заходів. Прикладом є дозвіл на проведення зборів, мітингів, маніфестацій і демонстрацій, а також на проведення спортивних, видовищних та інших масових заходів. Відповідний дозвіл дається і на розміщення певних об'єктів. Зокрема, йдеться про дозвіл на спорудження об'єктів міськбуду, узгоджені проекти землепорядкування, будівництва підприємств і споруд. Виходячи з чисельності та важливості певних дозвільних проваджень, зупинимося докладніше на окремих з них.

Провадження з видачі свідоцтва про право на заняття нотаріальною діяльністю. Зазначене провадження здійснюється відповідно до Наказу Міністерства юстиції України від 11.07.2012 р. №1043/5 «Про затвердження Порядку видачі свідоцтва про право на зайняття нотаріальною діяльністю». Свідоцтво про право на зайняття нотаріальною діяльністю (далі - свідоцтво) може бути видане громадянину України, який має повну вищу юридичну освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра, володіє державною мовою, має стаж роботи у сфері права не менш як шість років, з них помічником нотаріуса або консультантом державної нотаріальної контори - не менш як три роки, або у передбаченому Законом України "Про нотаріат" випадку успішно пройшов стажування протягом одного року в державній нотаріальній конторі або у приватного нотаріуса та склав кваліфікаційний іспит. Свідоцтво видається Міністерством юстиції України на підставі рішення Вищої кваліфікаційної комісії нотаріату при Міністерстві юстиції України (далі -

Вища кваліфікаційна комісія нотаріату), що зберігається у справах департаменту відповідно до повноважень. Особа, яка має намір одержати свідоцтво, подає до Міністерства юстиції України заяву про видачу свідоцтва. У разі якщо заява направляється поштою, підпис особи на ній має бути нотаріально засвідчений. 74 При поданні заяви особисто уповноважена особа Департаменту встановлює особу заявника за паспортом громадянина України, про що проставляє відмітку на заяві. До заяви додаються такі документи: - документ про внесення плати за видачу свідоцтва (квитанція, видана банком, або платіжне доручення з відміткою банку); - фотокопія диплома про повну вищу юридичну освіту; - фотокопія трудової книжки; Документи щодо видачі свідоцтва розглядаються Департаментом протягом п'ятнадцяти днів з дня їх надходження. При поданні документів особисто вірність їх фотокопій засвідчується уповноваженою особою Департаменту. У разі направлення документів поштою вірність фотокопій засвідчується нотаріально. Розгляд заяви здійснюється протягом п'ятнадцяти днів з дня їх надходження. За результатами розгляду документів приймається рішення: 1) про видачу свідоцтва; 2) про залишення документів без розгляду; 3) про відмову у видачі свідоцтва. Подання управління юстиції або заява (у разі складання іспиту Вищій кваліфікаційній комісії нотаріату) про видачу свідоцтва залишаються без розгляду, якщо вони подані без зазначених документів, про що Мін'юст повідомляє відповідне управління юстиції або заявника. У разі надання повного комплексу документів та відповідності їх законодавству готується висновок про видачу свідоцтва, який є підставою для підготовки проекту наказу про видачу такого свідоцтва. Висновок готується Департаментом та підписується його керівником. На підставі наказу видається свідоцтво, яке підписується Міністром юстиції України за встановленою формою. Свідоцтво реєструється в Журналі реєстрації виданих свідоцтв про право на зайняття нотаріальною діяльністю. 75 Свідоцтво видається згідно з поданою заявою особисто заявнику або його представнику за довіреністю або надсилається заявнику рекомендованим листом протягом трьох робочих днів з дня реєстрації наказу про видачу свідоцтва. Про надіслання або видачу свідоцтва у графу 7 Журналу заноситься відповідний запис. У разі втрати або пошкодження свідоцтва, а також у разі необхідності внесення до нього виправлень видається повторне свідоцтво. Повторне свідоцтво видається на підставі реєстраційного запису в Журналі за заявами осіб, щодо яких складено такий запис. На свідоцтвах, що видаються повторно, проставляється відмітка "Повторне". Особа, яка має намір одержати повторне свідоцтво, подає до Міністерства юстиції України заяву про видачу повторного свідоцтва. У разі якщо заява направляється поштовим відправленням, підпис особи на ній має бути нотаріально засвідчений. При поданні заяви особисто уповноважена особа Департаменту встановлює особу заявника за паспортом громадянина України, про що проставляє відмітку на заяві. До заяви додаються такі документи: - документ про внесення плати за видачу повторного свідоцтва (квитанція, видана банком, або платіжне доручення з відміткою банку); - фотокопія паспорта; - повідомлення в засобах масової інформації про втрату свідоцтва або оригінал свідоцтва, яке пошкоджене або в яке необхідно внести виправлення. У разі надання повного комплексу документів та відповідності їх законодавству приймається рішення про видачу повторного свідоцтва. Повторне свідоцтво видається згідно з поданою заявою особисто заявнику або його представнику за довіреністю або надсилається заявнику рекомендованим листом протягом трьох робочих днів з дня реєстрації наказу про видачу 76 повторного свідоцтва. Про надіслання або видачу повторного свідоцтва у графу 9 Журналу заноситься відповідний запис. Свідоцтво не видається у разі невідповідності поданих

документів законодавству та у випадку, коли на дату звернення особи до Міністерства юстиції України виникли обставини, що перешкоджають одержанню свідоцтв, а саме: втрата особою громадянства України; набрання законної сили обвинувальним вироком суду; набрання законної сили рішенням суду про визнання особи недієздатною, обмежено дієздатною або винесення ухвали про застосування до неї примусових заходів медичного характеру. Свідоцтво може бути анульоване Міністерством юстиції України у випадках, передбачених статтею 12 Закону України «Про нотаріат». У разі анулювання свідоцтва у графі 8 реєстраційного запису Журналу проставляються відмітка про анулювання свідоцтва, дата і номер наказу Міністерства юстиції України про його анулювання. Анульоване свідоцтво підлягає поверненню до Міністерства юстиції України. Особі, свідоцтво якої анульовано, за її заявою видається виписка з Журналу. Провадження зі здійснення проведення обов'язкового технічного контролю та обсяги перевірки технічного стану транспортних засобів. Зазначене провадження здійснюється відповідно до Порядку проведення обов'язкового технічного контролю та обсяги перевірки технічного стану транспортних засобів затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 30.01.2012 р. №137, який визначає процедуру та організаційні засади проведення державного технічного огляду транспортних засобів, сервісними центрами МВС. Це провадження тісно пов'язане з провадженнями, що мають контрольний характер, оскільки при його здійсненні перевіряється технічний стан транспортних засобів і відповідність вимогам визначених стандартів. Результати технічного огляду є підставою для видачі дозволу на експлуатацію 77 транспортних засобів. Порядок проведення обов'язкового технічного контролю та обсяги перевірки технічного стану транспортних засобів (далі - Порядок) визначає процедуру проведення обов'язкового технічного контролю та обсяги перевірки технічного стану транспортних засобів, зареєстрованих уповноваженими органами МВС (далі - транспортні засоби), за результатами якої встановлюється їх придатність до експлуатації або неможливість експлуатації, крім таких транспортних засобів: 1) легкові автомобілі усіх типів, марок і моделей, причепа (напівпричепа) до них (крім таксі та автомобілів, що використовуються для перевезення пасажирів або вантажів з метою отримання прибутку), мотоцикли, мопеди, мотоколяски та інші прирівняні до них транспортні засоби - незалежно від строку експлуатації; 2) легкові автомобілі, що використовуються для перевезення пасажирів або вантажів з метою отримання прибутку, вантажні автомобілі незалежно від форми власності вантажопідйомністю до 3,5 тонни, причепа до них - із строком експлуатації до двох років. Обов'язковий технічний контроль транспортного засобу проводиться після здійснення його зовнішнього огляду з метою ідентифікації транспортного засобу, звірки ідентифікаційних номерів та номерних знаків транспортного засобу з даними реєстраційних документів, встановлення комплектності. У разі невідповідності ідентифікаційних номерів та (або) номерних знаків даним реєстраційних документів транспортного засобу обов'язковий технічний контроль не проводиться. Обов'язковий технічний контроль транспортного засобу проводиться згідно з Технологічними вимогами до засобів перевірки технічного стану, обслуговування і ремонту колісного транспортного засобу, затвердженими наказом Мінінфраструктури від 15 лютого 2012 р. № 106, і Вимогами до перевірки.